

100404 Påskdagen Lars B Stenström

Idag får Ni sjunga med. Kanske inte en riktig sing-along, men nära på. Så får vi hjälpas åt med denna predikan!

Ur sorg och förtvivlan, med tårefyllda ögon kommer kvinnorna till graven. Någon de älskade är död. Men stenen är bortrullad, den som förseglade graven. Jesus finns inte längre där. Men de bjuds på änglabesök: två män i skinande kläder. Änglarna frågar: Varför söker ni den levande här bland de döda? En provocerande fråga idag när Jesus verkligheten är död för många.

*De trodde att Jesus var borta.
De trodde att Jesus var död.
Då kom han på stranden en morgon
som lyste röd. (Ps 156:1)*

Den vetgirige Petrus är tvivlarnas vän, han nöjer sig inte med vad andra säger. Han ska se själv och springer till graven. Den nyfikenheten önskar jag alla människor. Att vilja och våga bege sig till graven – vem har inte hört kyrkan beskrivas som tom och innehållslös? Men här ska man möta uppståndelsens faktum och levande tro!

Petrus får inga enkla svar. Men han blir full av undran, ja rent av förundran! En kroppens frånvaro vittnar om en ny slags Jesu närvaro. Osynlig för oss, levande i människors hjärtan, kommer han till oss. I medmänniskors behov, i välgärningar, i under. Och i gemenskapens mitt är han. I brödet och vinet!

*Han stod mitt ibland dem som förut.
Bland stenarna brann det en glöd.
Han lät dem få fiskar i näten
och gav dem bröd.*

*Tro inte att Jesus är borta.
Tro inte att Jesus är död.
Han lever och ger oss att äta
av livets bröd. (Ps 156:2-3)*

Snart ska sorgen vändas i glädje. Det förlorade hoppet bli till lycka. Uppgivenheten övergå i mod och kraft! The rest is history – läs i Apostlagärningarna, skriven av Lukas och den helige Ande.

*Herren lever, våga tro det,
lämna den tid som gått. Hoppet är framtid,
nu är livet vår möjlighet. (Ps 155:1)*

Liv, framtid, tro, hopp – lyckans ord. Vad gör oss då lyckliga? Ett bra ämne för samtalen vid kyrkkaffet! En miljonvinst kanske? Den kan ge oberoendets lycka och infria drömmen om att kunna köpa allt vi drömt om.

Lyckoforskningen, vet ni om att det finns en sådan (?), menar att oväntad materiell lycka snart klingar av. Många jagar lyckan på andra sätt. Lyckoforskaren Bengt Brülde säger (i SvD): *Det finns en föreställning om att det är väldigt skönt att sitta på ett varmt ställe och göra ingenting. De här bilderna av lyckan är spridda av turistindustrin. Att vara passiv och lata sig är åtråvärt, vi jobbar hårt för det målet, men få uppskattar det när vi väl nått det.*

På radio idag berättades om att många önskar sångerskan Madonnas överkropp med muskulösa (betyder att man har muskler) armar. Vi vill bli av med några decimeter runt midjan, sluta svettas eller slippa generande hårväxt. Vem sätter sådana idéer i våra huvuden? Är detta lyckan?

Vi har bilder av lycka. Somliga strålar, sprickfärdiga sjunger de lovsånger, ropar och skriker, är överväldigade. Balanserade personer blir glädjersiga, impulsiva, gränslösa. Lyckan spränger fördämningarna! Livet pulserar i ådrorna. Nu talar jag faktiskt inte om kyrkans folk. Sådan kan sportens värld vara. Egendomliga mössor och halsdukar, hejaramsor och sånger visar vem man hyllar. Trons människor då? Vi kan sjunga lovsång så det brakar och knakar, om vi vill! Levi Pethrus får hjälpa oss:

*Löftena kunna ej svika,
nej de stå evigt kvar.
Jesus med blodet beseglat
allt vad han lovat har.
Himmel och jord må brinna,
höjder och berg försvinna,
men den som tror skall finna,
löftena de stå kvar. (Ps 254:1)*

Lycklig den som får uppleva och jubla över det Gud gör! Bakom varje rad i psaltarpsalmen finns oändligt många människor som både före psalmen och efter upplevt vad den berättar:

Gud som har gjort himmel och jord
som aldrig sviker sina löften,
ger förtryckta deras rätt,
Och vi har sett frihetens glädje i deras ögon
ger svältande bröd,
alla som äntligen en dag fått äta sig mätta
befriar de fångna,
deras lycka är också vår
rätar krökta ryggar,
äntligen är kroppens plåga försvunnen, besegrad
Han som älskar de trogna,
ger främlingar skydd
korsar de ondas planer...
(Psaltaren 146)

Hur uttrycker vi då lycka i kyrkan? I bön, lovsång och tacksägelse, förundran och tystnad. Vi vet som länge satt tysta efter Johannespassionens gastkramande och överväldigande musik på långfredagens kväll! Tack Cantores och Tack Mats Bertilsson! Och sedan blev det 5 minuters applåder! Inte bara till Er utan till vår Herre som gav Er röster och förmågor. Ett tack för Kristus som vi följde när han gick genom död till denna dags triumf, uppståndelse och liv!

Vi ropar, denna lyckans dag på kyrkoåret, också Halleluja, kyrkans eget hurrarop! Lova Gud, betyder det. Halelu-Ja! Hallu innebär pris vare, lova. Och ja står för Jahve, Guds eget namn. Nu segrar Kristus över synd och död. Vi får Påskdagens seger, en glädjens och lyckans dag.

Stor och ljus är denna dag.

Halleluja!

Vänner, sjung i jubelkör!

halleluja!

Mitt ibland oss Kristus går.

Halleluja!

Aldrig livets furste dör.

Halleluja! (Ps 151:4)

Himmelens ljus får vårt triumfkrucifix att glöda - syndens makt är bruten och döden krossad. Vi är inte längre slavar. Vi är Guds älskade barn. Vi är på vandring mot det himmelska landet. Här en av psalmbokens många lyckopsalmer:

Jesus, Guds Son, levde och dog för alla, för oss,

lever idag, ja han är här, ja, han är här,

Herren vår Gud vill vi tacka.

Herre, vi tackar dig. Herre vi prisar dig.

Herre, vi sjunger ditt heliga namn. (21:2)

Psaltarens psalm 150 – är som gjord för Påskdagens uppståndelseglädje:

Halleluja!

Prisa Gud i hans helgedom,

prisa honom i hans höga himmel.

Prisa honom för hans mäktiga gärningar,

prisa honom för hans väldiga storhet.

Prisa honom med hornstötar,

prisa honom med harpa och lyra,

prisa honom med tamburin och dans,

prisa honom med strängaspel och flöjt

prisa honom med klingande cymbaler

Allt som lever och andas skall

prisa Herren.

Halleluja!

Kristus är uppstånden!

Ja, Han är sannerligen uppstånden! Halleluja!
